

Osija

¹ Rijeè Gospodnja koja doðe Osiji sinu Veirijevu za vremena Ozije, Joatama, Ahaza i Jezekije careva Judinijeh i za vremena Jerovoama sina Joasova cara Izrailjeva. ² Kad Gospod poèe govoriti Osiji, reèe Gospod Osiji: idi, oženi se kurvom, i rodi kopilad, jer se zemlja prokurva otstupivši od Gospoda. ³ I otide, i uze Gomeru kær Divlaimsку, koja zatrudnje i rodi mu sina. ⁴ Tada mu reèe Gospod: nadjeni mu ime Jezrael; jer još malo, pa æu pohoditi krv Jezraelsku na domu Jujevu i ukinuæeu carstvo doma Izrailjeva. ⁵ I u to æeu vrijeme slomiti luk Izrailjev u dolini Jezraelskoj. ⁶ I ona opet zatrudnje i rodi kær; i Gospod mu reèe: nadjeni joj ime Loruhama; jer se više neæeu smilovati na dom Izrailjev, nego æu ih ukinuti sasvijem. ⁷ A na dom Judin smilovaæeu se, i izbaviæeu ih Gospodom Bogom njihovijem, a neæeu ih izbaviti lukom ni maæem ni ratom ni konjma ni konjicima. ⁸ Potom odbivši od sise Loruhamu opet zatrudnje i rodi sina. ⁹ I reèe Gospod: nadjeni mu ime Loamija; jer vi nijeste moj narod, niti æeu ja biti vaš. ¹⁰ Ali æe ipak broj sinova Izrailjevijeh biti kao pijesak morski, koji se ne može izmjeriti ni izbrojiti; i mjesto da im se reèe: nijeste moj narod, reæi æe im se: sinovi Boga živoga. ¹¹ I sabraæee se sinovi Judini i sinovi Izrailjevi ujedno, i postaviæee sebi jednoga poglavara i otiaæi æe iz zemlje, jer æe biti velik dan Jezraelski.

2

¹ Recite braæi svojoj: narode moj; i sestrama svojim: pomilovana. ² Prite se s materom svojom, prite se, jer mi nije žena, niti sam joj ja muž; neka odbaci kurvarstva svoja od lica svojega, i preljube svoje od dojaka svojih, ³ Da je ne bih svukao golu i uèinio je kaka je bila onaj dan kad se rodila, i da je ne bih postavio da bude kao pustinja i obratio je da bude kao zemlja zasušena, i umorio je žeđu. ⁴ I neæeu se smilovati na djecu njezinu, jer su kopilad. ⁵ Jer se mati njihova kurva, sramoti se roditeljka njihova; jer govori: iæei æeu za milosnicima svojim koji mi daju hljeb moj i vodu moju, vunu moju i lan moj, ulje moje i piæe moje. ⁶ Zato evo ja æeu joj zagraditi put trnjem i zazidaæeu zidom da ne naðe staza svojih. ⁷ I trèaæee za svojim milosnicima, ali ih neæee stignuti; i tražiæee ih, ali ih neæee naæei; pa æee reæei: idem da se vratim k prvomu mužu svojemu, jer mi bješe bolje onda nego sada. ⁸ Jer ona ne zna da sam joj ja davao žito i vino i ulje, i umnožavao joj srebro i zlato, od kojega naèiniše Vala. ⁹ Zato æeu uzeti natrag žito svoje, kad bude vrijeme, i vino svoje, kad bude vrijeme, i uzeæeu vunu svoju i lan svoj, kojim bi pokrivala golotinju svoju. ¹⁰ I otkriæeu rugobu njezinu pred milosnicima njezinijem, i niko je neæee izbaviti iz moje ruke. ¹¹ I ukinuæeu svaku radost njezinu, svetkovine njezine, mladine njezine i subote njezine i sve praznike njezine. ¹² I potræeu èokote njezine i smokve, za koje govori: plata su mi, što mi

dadoše milosnici moji; i obratiæeu ih u šumu da ih jede zvijerje poljsko. ¹³ I pohodiæeu na njoj dane Valimske, u koje im je kadila i kitila se obocima i grivnama, i išla za svojim milosnicima, i mene zaboravila, govori Gospod. ¹⁴ Ali evo, ja æeu je primamiti i odvešæeu je u pustinju, i govoriæeu s njom lijepo. ¹⁵ I daæeu joj vinograde njezine od toga mjesta, i dolinu Ahor za vrata nadanju, i ondje æe pjevati kao za mladosti svoje i kao kad je išla iz Misira. ¹⁶ I tada æeš me, govori Gospod, zvati: mužu moj; a neæeš me više zvati: Vale moj. ¹⁷ Jer æeu ukloniti iz usta njezinijeh imena Vala; i neæe im se više pominjati imena. ¹⁸ I tada æeu im uèiniti zavjet sa zvijerjem poljskim i sa pticama nebeskim i s bubenama zemaljskim; i polomiæeu luk i maè i rat da ih nestane u zemlji, i uèiniæeu da leže bez straha. ¹⁹ I zaruèiæeu te sebi dovijeka, zaruèiæeu te sebi pravdom i sudom i milošæeu i milosrđem. ²⁰ I zaruèiæeu te sebi vjerom, i poznaæeš Gospoda. ²¹ I tada æeu se odazvati, govori Gospod, odazvaæeu se nebesima, a ona æe se odazvati zemlji. ²² A zemlja æe se odazvati žitu i vinu i ulju, a to æe se odazvati Jezraelu. ²³ I posijaæeu je sebi na zemlji, i smilovaæeu se na Loruhamu, i reæi æeu Loamiji: ti si moj narod, i on æe reæi: Bože moj!

3

¹ Potom reèe mi Gospod: idi opet, ljubi ženu koju ljubi ljubavnik a ona èini preljubu, kao što Gospod ljubi sinove Izrailjeve a oni gledaju za

tuđim bogovima i ljube žbanove vinske. ² I kupih je za petnaest sikala srebra i gomor i po jeèema. ³ I rekoh joj: sjedi kod mene dugo vremena, i ne kurvaj se, i ne budi drugoga; tako æeu i ja biti tvoj. ⁴ Jer æe dugo vremena sinovi Izrailjevi sjedjeti bez cara i bez kneza i bez žrtve i bez stupa i bez opleæka i likova. ⁵ Poslije æe se obratiti i tražiæe Gospoda Boga svojega i Davida cara svojega, i u strahu æe pristupiti ka Gospodu i blagosti njegovoj u pošljednja vremena.

4

¹ Èujte rijeè Gospodnju, sinovi Izrailjevi, jer Gospod ima parbu sa stanovnicima zemaljskim; jer nema istine ni milosti ni znanja za Boga u zemlji; ² Zaklinju se krivo i lažu i ubijaju i kradu i èine preljubu, zastraniše, i jedna krv stiže drugu. ³ Zato æe tužiti zemlja, i što god živi na njoj prenemoæi æe, i zvijeri poljske i ptice nebeske; i ribe æe morske pomrijeti. ⁴ Ali нико да се не prepire ни да кога кори, jer је народ твој као они који се препиру са свеštenikom. ⁵ Зато æeš pasti danju, и с tobom æe пророк pasti ноæeu, и pogubiæeu mater твоју. ⁶ Izgibe мој народ,jer је без зnanja; kad si ti odbacio znanje, i ja æeu tebe odbaciti да mi ne vršiš službe sveštenièke; kad si zaboravio Boga svojega, i ja æeu zaboraviti sinove твоје. ⁷ Што се više množiše, то mi više griješiše; slavu njihovu pretvorиæeu u sramotu. ⁸ Od grijeha народа мојега hrane se, i lakome se na bezakonje njihovo. ⁹ Zato æe biti svešteniku као народу; pohodiæeu ga за путове njegove i

platiæeu mu za djela njegova. ¹⁰ I oni æe jesti, a neæe se nasititi; kurvaæe se, a neæe se množiti; jer prestaše služiti Gospodu. ¹¹ Kurvarstvo i vino i mast oduzima srce. ¹² Narod moj pita drvo svoje, i palica mu njegova odgovara; jer duh kurvarske zavodi ih da se kurvaju otstupivši od Boga svojega. ¹³ Navrh gora prinose žrtve, i na humovima kade pod hrastovima, topolama i brijestovima, jer im je sjen dobar; zato se kurvaju kæeri vaše i snahe vaše èine preljubu. ¹⁴ Neæeu karati kæeri vaših kad se kurvaju, ni snaha vaših kad èine preljubu; jer se oni odvajaju s kurvama i prinose žrtve s nevaljalijem ženama; i narod nerazumni propašæe. ¹⁵ Ako se ti kurvaš, Izrailju, neka ne griješi Juda; i ne idite u Galgal niti idite u Vetaven, i ne kunite se: tako da je živ Gospod. ¹⁶ Jer je Izrailj uporan kao uporna junica; sada æe ih pasti Gospod kao jagnje na prostranu mjestu. ¹⁷ Jefrem se udružio s lažnjem bogovima; ostavi ga. ¹⁸ Piæe se njihovo prevrnu, jednako se kurvaju; milo im je: dajte. Branièi su njegovi sramota. ¹⁹ Vjetar æe ih stegnuti krilima svojim, i oni æe se posramiti od žrtava svojih.

5

¹ Èujte, sveštenici, i pazi, dome Izrailjev, i slušaj, dome carev, jer je vama sud, jer ste zamka u Mispi i mreža razapeta na Tavoru. ² Iz potaje klaše one koji zalaze; ali æeu ih ja pokarati sve. ³ Ja poznajem Jefrema i Izrailj nije sakriven od mene; jer se sada kurvaš, Jefreme, Izrailj se

oskrvni. ⁴ Ne upravljaju djela svojih da se vrate k Bogu svojemu; jer je duh kurvarski u njima i ne znaju Gospoda. ⁵ I ponositost Izrailjeva svjedoèi mu u oèi; zato æe Izrailij i Jefrem pasti za bezakonje svoje, paæee i Juda s njima. ⁶ Iæi æe s ovçama svojim i s govedima svojim da traže Gospoda, ali ga neæe naæi; uklonio se je od njih. ⁷ Iznevjeriše Gospoda, jer izrodiše tuðe sinove; zato æe ih proždrijeti mjesec dana s dostojanjem njihovijem. ⁸ Trubite u rog u Gavaji, u trubu u Rami; viète u Vetavenu: za tobom, Venijamine! ⁹ Jefrem æe opustjeti u dan kara; objavih meðu plemenima Izrailjevijem što æe zacijelo biti. ¹⁰ Knezovi su Judini kao oni koji premještaju meðu; izliæu na njih kao vodu jarost svoju. ¹¹ Jefremu se èini nasilje, satrven je sudom, jer od svoje volje otide za zapoviješæu. ¹² Zato æeu ja biti Jefremu kao moljac i kao crv domu Judinu. ¹³ I Jefrem vidje bolest svoju i Juda svoju ranu, i otide Jefrem k Asircu, i Juda posla k caru koji bi ga branio; ali vas on ne može iscijeliti niti æe vas oprostiti rane vaše. ¹⁴ Jer æeu ja biti kao lav Jefremu, kao laviæ domu Judinu; ja, ja æeu zgrabiti, i otiæi æeu, odnijeæeu i niko neæe izbaviti. ¹⁵ Otiæi æeu i vratiæeu se na svoje mjesto dokle ne priznadu svoju krivicu i potraæe lice moje; kad budu u nevolji tražiæe me.

6

¹ Hodite da se vratimo ka Gospodu; jer on razdrije, i iscijeliæe nas, rani, i zaviæe nas. ² Povratiæe nam život do dva dana, treæi dan podignuæe nas, i živjeæemo pred njim. ³ Tada

æemo poznati Gospoda i sve æemo ga više poznavati; jer mu je izlazak uređen kao zora i doæi æe nam kao dažd, kao pozni dažd koji natapa zemlju. ⁴ Što da ti uèinim, Jefreme? što da ti uèinim, Juda? jer je dobrota vaša kao oblak jutarnji i kao rosa koja u zoru padne, pa je nestane. ⁵ Zato ih sjekoh preko proroka i ubijah rijeèima usta svojih, i svjetlost sudova tvojih izide. ⁶ Jer je meni milost mila a ne žrtva, i poznavanje Boga veæma nego žrtva paljenica. ⁷ Ali oni prestupiše zavjet kao Adam; tu me iznevjeriše. ⁸ Galad je grad onijeh koji èine bezakonje, po njemu su krvavi tragovi. ⁹ A družina je sveštenièka kao èeta koja doèekuje ljude, ubijaju na putu u Sihem, èine grdilo. ¹⁰ U domu Izrailjevu vidim strahotu; ondje je kurvanje Jefremovo, Izrailj se oskvrni. ¹¹ I tebi je, Juda, pripravljena žetva, kad vratim roblje naroda svojega.

7

¹ Kad lijeèim Izrailja, tada se pokazuje bezakonje Jefremovo i zloæa Samarijska; jer èine laž, i lupež ulazi, i napolju udara èeta. ² I ne govore u srcu svom da ja pamtim svako bezakonje njihovo; sada stoje oko njih djela njihova, preda mnom su. ³ Nevaljalstvom svojim vesele cara i lazima svojim knezove. ⁴ Svi èine preljubu; kao peæ su koju užari hljebar, koji prestane stražiti kad zamijesi tjesto pa dokle uskisne. ⁵ Na dan cara našega razbolješe se knezovi od mijeha vina, i on pruži ruku svoju

potsmjevaèima. ⁶ Jer na zasjede svoje upravljaju srce svoje, koje je kao peæ; hljebar njihov spava cijelu noæ, ujutru gori kao plamen ognjeni. ⁷ Svi su kao peæ ugrijani i proždiru svoje sudije; svi carevi njihovi padaju, nijedan izmeðu njih ne vièe k meni. ⁸ Jefrem se pomiješao s narodima; Jefrem je pogaèa neprevrnuta. ⁹ Inostranci jedu mu silu, a on ne zna; sijede kose popadaju ga, a on ne zna. ¹⁰ I ponositost Izrailjeva svjedoèi mu u oèi, ali se ne vraæaju ka Gospodu Bogu svojemu niti ga traže uza sve to. ¹¹ I Jefrem je kao golub, lud, bezuman; zovu Misir, idu u Asirsku. ¹² Kad otidu, razapeæeu na njih mrežu svoju, kao ptice nebeske svuæi æu ih, karaæeu ih kako je kazivano u zboru njihovu. ¹³ Teško njima, jer zaðoše od mene; pogibao æe im biti, jer me iznevjeriše; ja ih iskupih, a oni govoriše na me laž. ¹⁴ Niti me prizivaše iz srca svojega, nego ridaše na odrima svojim; žita i vina radi skupljajuæi se otstupaju od mene. ¹⁵ Kad ih karah, ukrijepih im mišice; ali oni misliše zlo na me. ¹⁶ Vraæaju se, ali ne k višnjemu, postaše kao luk lažljiv; knezovi æe njihovi popadati od maèa s obijesti jezika svojega; to æe im biti potsmijeh u zemlji Misirskoj.

8

¹ Trubu na usta, i reci: kao orao ide na dom Gospodnji; jer prestupiše zavjet moj i otpadiše se od zakona mojega. ² Izrailj æe vikati k meni: Bože moj; poznajemo te. ³ Izrailj je ostavio dobro; neprijatelj æe ga goniti. ⁴ Postavlja tu careve, ali ne od mene; podižu knezove, za koje

ja ne znam; od srebra svojega i od zlata svojega grade sebi likove, da se istrijebe. ⁵ Ostavilo te je tele tvoje, Samarijo; jarost se moja raspalila na njih; dokle se neæe moæi oèistiti? ⁶ Jer je i ono od Izrailja; naèinio ga je umjetnik, i nije Bog; tele æe Samarijsko otiaæi u komade. ⁷ Jer siju vjetar, pa æe žeti oluju; stabljike neæe imati, klica neæe dati brašna; da bi i dala, proždrijeæe ga tuðinci. ⁸ Proždrijeæe se Izrailj, biæe među narodima kao sud na kom nema miline. ⁹ Jer otidoše k Asircu, divljemu magarcu, koji je sam za se; Jefrem naima ljubavnike. ¹⁰ A što naimaše među narodima, ja æeu ih sabrati; a veæ i okusiše malo radi bremena cara nad knezovima. ¹¹ Što umnoži Jefrem oltare da grijesi, biæe mu oltari na grijeh. ¹² Napisah mu velike stvari u zakonu svom; ali mu se èine kao nešto tuðe. ¹³ Za žrtve, koje mi prinose, prinose meso, i jedu ga; Gospod ih ne prima; sada æe se opomenuti bezakonja njihova i pohodiæe grijeha njihove; oni æe se vratiti u Misir. ¹⁴ Izrailj zaboravi tvorca svojega, i sagradi dvorove, i Juda umnoži tvrde gradove; ali æeu pustiti oganj u gradove ovomu, i spaliæe dvorove onomu.

9

¹ Ne raduj se, Izrailju, veseleæi se kao narodi, što se kurvaš otstupivši od Boga svojega, miluješ platu kurvarsku po svijem gumnima žitnjem. ² Gumno i kaca neæe ih hraniti, i mast æe ih prevariti. ³ Oni neæe nastavati u zemlji Gospodnjoj; nego æe se vratiti Jefrem u Misir, i oni æe jesti neèistotu u Asirskoj. ⁴ Neæe prinositi Gospodu

vina, niti æe mu biti ugodne žrtve njihove, nego æe im biti kao hljeb onijeh koji tuže, ko ga god jede oskvriæe se, jer im je hljeb za žrtve njihove, neæe uæi u dom Gospodnji. ⁵ Šta æete èiniti na dan svetkovine i na dan praznika Gospodnjega? ⁶ Jer gle, otiaæi æe pustošenja radi; Misir æe ih pribрати, Memfis æe ih pogrepsti; zaklade njihove od srebra naslijediæe kopriva, trnje æe im biti u šatorima. ⁷ Doðoše dani pohoðenju, doðoše dani plaæanju; poznaæe Izrailj; proroci su ludi, bezumni su u kojima je duh, za mnoštvo bezakonja tvojega i veliku mržnju. ⁸ Stražar je Jefremov s Bogom mojim, prorok je zamka ptièarska po svijem putovima njegovijem, mržnja je u domu Boga njegova. ⁹ Duboko su se pokvarili kao u vrijeme Gavajsko; opomenuæe se bezakonja njihova, i pohodiæe grijeha njihove. ¹⁰ Naðoh Izraelja kao grožđe u pustinji; vidjeh oce vaše kao prve smokve na drvetu u poèetku njegovu; oni otidoše k Velfegoru, i odvojiše se za sramotom, i postaše gadni kako im bješe milo. ¹¹ Jefremova æe slava odletjeti kao ptica od roðenja i od utrobe i od zaæetka. ¹² Ako li i othrani sinove svoje, ja æu ih uèiniti da budu bez djece, da ne ostane nijedan; i teško njima kad otstupim od njih. ¹³ Jefrem, kad ga gledah, bješe kao Tir, posaðen na ljupku mjestu; ali æe Jefrem izvesti krvniku sinove svoje. ¹⁴ Podaj im, Gospode; šta æeš im dati? podaj im utrobu pometljivu i dojke usahle. ¹⁵ Sva je zloæa njihova u Galgalu; zato ondje mrzim na njih; za zloæu djela njihovih izagnaæeu ih

iz doma svojega; neæeu ih više ljubiti: svi su knezovi njihovi odmetnici. ¹⁶ Udaren bi Jefrem; korijen im posahnu, neæee roditi roda; ako i rode, ubiæeu mili porod utrobe njihove. ¹⁷ Odbaciæe ih Bog moj, jer ga ne slušaju, i skitaæe se po narodima.

10

¹ Izrailj je prazna loza vinova, ostavlja rod za se; što više roda ima, to više umnožava oltare; što mu je bolja zemlja, to više kiti likove. ² Srce im je razdijeljeno, zato su krivi; on æee oboriti oltare njihove, polomiæee likove njihove. ³ Jer sada govore: nemamo cara; ne bojimo se Gospoda; i šta bi nam uèinio car? ⁴ Govore rijeèi kunuæei se lažno kad ugavaraju vjeru, i sud kao otrov raste u brazdama na njivi mojoj. ⁵ Za junice Vetavenske uplašiæe se stanovnici Samarijski; jer æee za njima žaliti narod njihov, i sveštenici njihovi, koji im se radovahu, jer æee slava njihova otiæi od njih. ⁶ I on æee sam biti odveden u Asirsku na dar caru branièu; Jefrema æee popasti stid, i Izrailj æee se osramotiti namjerom svojom. ⁷ Cara æee Samarijskoga nestati kao pjene povrh vode. ⁸ I oboriæe se visine Avenske, grijeh Izrailjev; trnje æee i èkalj rasti po oltarima njihovijem, i govoriæe gorama: pokrijte nas, i humovima: padnite na nas. ⁹ Od vremena Gavajskoga griješio si, Izrailju; ondje ostaše, ne stiže ih u Gavaji rat na bezakonike. ¹⁰ Po svojoj æeu ih volji pokarati, i narodi æee se skupiti na njih da ih zarobe za dvojako bezakonje njihovo. ¹¹ Jefrem je junica nauèena,

koja rado vrše; ali æeu joj doæei na lijepi vrat; upregnuæeu Jefrema, Juda æe orati, Jakov æe povlaèiti. ¹² Sijte pravdu, žeæete milost; orite krèevinu, jer je vrijeme da tražite Gospoda, da bi došao i podaždio vam pravdom. ¹³ Oraste bezbožnost, žeste bezakonje, jedoste plod od laži; jer si se pouzdao u svoj put, u mnoštvo svojih junaka. ¹⁴ Zato æe se podignuti vreva među tvojim narodom, i svi æe se gradovi tvoji raskopati kao što Salman raskopa Vet-Arvel kad bijaše rat, majka bi razmrskana sa sinovima. ¹⁵ Tako æe vam uèiniti Vetalj za veliku zloæeu vašu; zorom æe poginuti car Izrailjev.

11

¹ Kad Izrailj bješe dijete, ljubljah ga, i iz Misira dozvah sina svojega. ² Koliko ih zvaše, toliko oni odlaziše od njih; prinosiše žrtve Valima, kadiše likovima. ³ Ja uèih Jefrema hoditi držeæi ga za ruke, ali ne poznaše da sam ih ja lijeèio. ⁴ Vukoh ih užicama èovjeejim, užima ljubavnijem; i bijah im kao oni koji im skidaju jaram s èeljusti, i davah im hranu. ⁵ Neæee se vratiti u zemlju Misirsku, nego æe mu Asirac biti car, jer se ne htješe obratiti. ⁶ I maè æe stajati u gradovima njegovijem, i potræe prijevornice njegove i proždrijeti za namjere njihove. ⁷ Narod je moj prionuo za otpad od mene; zovu ga k višnjemu, ali se nijedan ne podiže. ⁸ Kako da te dam, Jefreme? da te predam, Izrailju? kako da uèeinim od tebe kao od Adame? da te obratim da budeš kao Sevojim? Ustreptalo je srce moje u meni, uskolebala se utroba moja od žalosti.

⁹ Neæeu izvršiti ljutoga gnjeva svojega, neæeu opet zatrti Jefrema; jer sam ja Bog a ne èovjek, svetac usred tebe; neæeu doæei na grad. ¹⁰ Iæi æe oni za Gospodom; on æe rikati kao lav; kad rikne, sa strahom æe dotrèati sinovi s mora; ¹¹ Sa strahom æe dotrèati iz Misira kao ptica, i kao golub iz zemlje Asirske; i naseliæeu ih u kuæama njihovijem, govori Gospod.

12

¹ Opkolio me je Jefrem lažju i dom Izrailjev prijevarom; ali Juda još vlada s Bogom i vjeran je sa svetima. ² Jefrem se hrani vjetrom, i ide za ustokom; svaki dan množi laž i pogibao; i hvataju vjeru s Asircem i nose ulje u Misir. ³ I s Judom ima Gospod parbu i pohodiæe Jakova prema putovima njegovijem, platiæe mu po djelima njegovijem. ⁴ U utrobi uhvati za petu brata svojega, i u sili svojoj bori se s Bogom; ⁵ Bori se s anđelom, i nadjaæa; plaka, i moli mu se; naðe ga u Vetiþu, i ondje govori s nama. ⁶ Ali je Gospod Bog nad vojskama, Gospod mu je spomen. ⁷ Ti dakle obrati se k Bogu svojemu, èuvaj milost i pravdu, i uzdaj se vazda u Boga svojega. ⁸ Trgovac je Jefrem, u ruci su mu mjerila lažna, milo mu je da èini krivo. ⁹ I govori Jefrem: baš se obogatih, stekoh blago, ni u kom trudu mom neæee mi naæei nepravde koja bi bila grijeh. ¹⁰ A ja sam Gospod Bog tvoj od zemlje Misirske, još æeu ti dati da sjediš u šatorima kao o praznicima. ¹¹ I govoriæeu preko proroka, i umnožiæeu utvare, i davaæeu prieu preko proroka. ¹² Doista je Galad bezakonje,

postaše sama taština; u Galgalu prinose junce na žrtvu, i oltari su im kao gomile kamenja po brazdama na njivi mojoj. ¹³ I Jakov pobježe u zemlju Sirsku, i Izrailj služi za ženu, i za ženu èuva ovca. ¹⁴ I prorokom izvede Gospod Izrailja iz Misira, i prorokom èuva ga. ¹⁵ Jefrem ga ljuto razgnjevi; zato æe ostaviti na njemu krv njegovu, i vratiaæe mu sramotu njegovu Gospod njegov.

13

¹ Kad Jefrem govoraše, bješe strah; bješe se uzvisio u Izrailju; ali se ogriješi o Vala, te umrije. ² I sada jednako griješe i grade sebi lijuæi od srebra svojega po razumu svojemu likove, koji su svi djelo umjetnièko, a oni govore za njih: ljudi koji prinose žrtve neka cijelu teoce. ³ Zato æe biti kao oblak jutarnji i kao rosa koja u zoru padne, pa je nestane, kao pljeva, koju odnosi vjetar s gumna, i kao dim iz dimnjaka. ⁴ A ja sam Gospod Bog tvoj od zemlje Misirske, i Boga osim mene nijesi poznao, i osim mene nema ko bi spasao. ⁵ Ja te poznah u pustinji, u zemlji zasušenoj. ⁶ Imajuæi dobru pašu bijahu siti; ali èim se nasitiše, ponese se srce njihovo, zato me zaboraviše. ⁷ Zato æu im biti kao lav, kao ris vrebaæu ih na putu. ⁸ Srešæu ih kao medvjedica kojoj uzmu medvjediæe, i rastrgaæu im sve srce njihovo i izješæu ih ondje kao lav; zvijerje poljsko raskinuæe ih. ⁹ Propao si, Izrailju; ali ti je pomoæ u meni. ¹⁰ Gdje ti je car? gdje je? neka te saèuva u svijem gradovima tvojim; gdje li su sudije tvoje, za koje si govorio: daj mi cara i knezove? ¹¹ Dadoh ti cara u gnjevu svom, i

uzeh ga u jarosti svojoj. ¹² Svezano je bezakonje Jefremovo, ostavljen je grijeh njegov. ¹³ Bolovi kao u porodilje spopašæe ga, sin je nerazuman, jer ne bi toliko vremena ostao u utrobi. ¹⁴ Od groba æu ih izbaviti, od smrti æu ih saèuvati; gdje je, smrti, pomor tvoj? gdje je, grobe, pogibao tvoja? kajanje æe biti sakriveno od oèiju mojih. ¹⁵ Rodan æe biti meðu braæom svojom; ali æe doæi istoèni vjetar, vjetar Gospodnji, koji ide od pustinje, i usahnuæe mu izvor, i studenac æe mu zasuæiti; on æe odnijeti blago od svijeh dragih zaklada. ¹⁶ Samarija æe opustjeti, jer se odmetnu od Boga svojega; oni æe pasti od maëa, djeca æe se njihova razmrskati i trudne žene njihove rasporiti.

14

¹ Obrati se, Izrailju, ka Gospodu Bogu svojemu, jer si pao svojega radi bezakonja. ² Uzmite sa sobom rijeèi, i obratite se ka Gospodu; recite mu: oprosti sve bezakonje, i primi dobro; i daæemo žrtve usana svojih. ³ Asirac nas ne može izbaviti, neæemo jahati na konjma, niti æemo više govoriti djelu ruku svojih: Bože naš; jer u tebe nalazi milost sirota. ⁴ Iscijeliæu otpad njihov, ljubiæu ih drage volje; jer æe se gnjev moj odvratiti od njega. ⁵ Biæu kao rosa Izrailju, procvjetaæe kao ljiljan i pustiaæe žile svoje kao drveta Livanska. ⁶ Raširiæe se grane njegove, i ljepota æe mu biti kao u masline i miris kao Livanski. ⁷ Oni æe se vratiti i sjedjeti pod sjenom njegovijem, raðaæe kao žito i cvjetaæe kao vinova loza; spomen æe mu biti kao vino

Livansko. ⁸ Jefreme, šta æe mi više idoli? Ja æeu ga uslišiti i gledati; ja æeu mu biti kao jela zelena; od mene je tvoj plod. ⁹ Ko je mudar, neka razumije ovo; i razuman neka pozna ovo; jer su pravi putovi Gospodnji, i pravednici æe hoditi po njima, a prestupnici æe pasti na njima.

**Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić**

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27